

הלבנות מטמאי משכב ומושב פרק ד

א. ארבע נשים, דין שעתן ואינן מטמאות למפרע; ואלו הן מעברת, ומניקה, ובתולה, וזקנה. איזו היא מעברת: משיפר עברה. היתה בחזקת מעברת וראת דם, ואחר כך הפילה רוח או דבר שאינו ולד הרי זו בחזקתה, ודיה שעתה; וראת דם, ואחר כך הכר עברה הרי זו מטמאה למפרע, ככל הנשים.

ב. איזו היא מניקה: כל עשרים וארבעה חדש מיום הלידה; אפלו מת בנה בתוך זמן זה, או שגמלתהו, או נתנתהו למניקה דיה שעתה. אבל אחר עשרים וארבעה חדש, אף על פי שהיא מניקה והולכת הרי זו מטמאה למפרע, ככל הנשים.

ג. איזו היא בתולה: זו שלא ראת דם מימיה; בתולת דמים אמרו, לא בתולת בתולים. פיצד: אפלו נשאת וראת דם מחמת נשואין, או ילדה וראת דם מחמת לידה עדין היא בתולה לענין טמאה, ודיה שעתה.

ד. איזו היא זקנה: כל שעברו עליה שלושה חדשים סמוך לזקנותה, ולא ראת דם. ואיזה הוא סמוך לזקנותה כל שחברותיה קוראות לה זקנה בפניה, ואינה מקפדת. עברו עליה שלוש עונות וראתה, וחזרה ועברו עליה שלוש עונות אחרות או פחות או יתר וראת הרי היא ככל הנשים, ומטמאה למפרע.

ה. בתולה שראת דם, אפלו שופעת כל שבועה או דולפת הרי זו פעם אחת; ראת דם ופסק, וחזרה וראתה הרי זו שתי פעמים.

ו. תינקת שלא הגיע זמנה לראות, וראת דם פעם ראשונה ושניה, דיה שעתה; ראת פעם שלישית, מטמאה למפרע. עברו עליה שלושה חדשים, ואחר כך ראתה דיה שעתה; עברו עליה שלושה חדשים אחרים, ואחר כך ראתה דיה שעתה; עברו עליה שלושה חדשים אחרים, וראתה מטמאה למפרע.

ז. תינקת שהגיע זמנה לראות, וראת פעם ראשונה, דיה שעתה; שניה, מטמאה למפרע. עברו עליה שלושה חדשים, ואחר כך ראתה דיה שעתה; עברו עליה שלושה חדשים אחרים, ואחר כך ראתה מטמאה למפרע.

ח. מעברת ומניקה וזקנה ובתולה, שהגיע זמנם לראות שראו ראיה ראשונה דין שעתן; ראו פעם שניה מטמאות למפרע ככל הנשים, כמו שבארנו. ואם ראו הראשונה באנס אף בשניה, דין שעתן.

ט. מעברת או מניקה שראת דם, ועברו עליה שלושה חדשים, ואחר כך ראת דיה שעתה; עברו עליה שלושה חדשים אחרים, וראת פעם שניה, שהיא שלישית לראיה ראשונה מטמאות למפרע.

י. הרואה דם אחר דם טהר בתוך עשרים וארבע שעות, דיה שעתה. וכל שדיה שעתה אף על פי שאינה מטמאה למפרע, צריכה להיות בודקת עצמה תמיד; וכל אשה המרבה לבדק, משבחת חוץ מן הנדה ויושבת על דם טהר, שאין הבדיקה מועלת להן כלום.

יא. חכמים תקנו להן לבנות ישראל להיות בודקות עצמן בכל יום בשחרית, מפני טהרות שלערבית, ובערבית, מפני

טְהָרוֹת שֶׁלִּשְׁחָרִית; וְכָל אוֹכֵלֶת תְּרוּמָה, בּוֹדֶקֶת בְּשָׁעָה שְׁאוֹכֵלֶת בְּתְרוּמָה. וְכָל אִשָּׁה בּוֹדֶקֶת בְּשָׁעָה שְׁעוֹבֶרֶת לְשֹׁמֵשׁ מִטָּתָהּ, מִפְּנֵי הַטְּהָרוֹת; אָבֵל אִם לֹא הִיָּתָה עוֹסֶקֶת בְּטְהָרוֹת, אֵינָה צְרִיכָה בְּדִיקָה לִבְעֵלָהּ שֶׁכָּל הַנָּשִׁים שִׁישׁ לָהֶן וְסֵת, בְּחִזְקַת טְהָרָה לִבְעָלֶיהֶן כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ בְּעֶנִין נִדָּה.

יב. חִזְקַת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְפָרֶקֶן בְּחִזְקַת טְהָרָה, וְאֵין הַנָּשִׁים בּוֹדֶקוֹת אוֹתָן. אָבֵל מִשֶּׁהִגִּיעוּ לְפָרֶקֶן צְרִיכוֹת בְּדִיקָה, וְנָשִׁים בּוֹדֶקוֹת אוֹתָן. הַחֲרָשֶׁת, וְהַשּׁוֹטָה, וְמִי שֶׁנִּטְרָפָה דַּעְתָּהּ בַּחֲלֵי אִם יֵשׁ לָהֶן פְּקָחוֹת מִתְקַנּוֹת אוֹתָן, הֲרִי אֵלּוּ אוֹכֵלוֹת בְּתְרוּמָה.

יג. כָּל הַכֹּתָמִים הַבָּאִים מִבֵּין יִשְׂרָאֵל, בְּחִזְקַת טְמֵאָה; וְהַבָּאִים מִבֵּין הַגּוֹיִים, טְהוֹרִין. וְהַנִּמְצָאִים בְּעָרֵי יִשְׂרָאֵל, טְהוֹרִין שֶׁלֹּא נִחְשְׁדוּ לְהַשְׁלִיךְ כֹּתָמִיהֶן, אֲלֹא מִצְנִיעֵין אוֹתָן; לְפִיכָךְ כָּל הַכֹּתָמִים הַנִּמְצָאִים בְּכָל מָקוֹם, טְהוֹרִין חוּץ מִן הַנִּמְצָאִים בַּחוּרִים וּסְבִיבוֹת בֵּית הַטְּמֵאוֹת. וְכֵלָן, טְמֵאָתָן בְּסִפֵּק כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ.

יד. כָּל הַכֹּתָמִים הַטְּמֵאִין, מַעֲבִירִין עָלֶיהֶן שְׁבַעַה סְמָמִין; וְאַחַר כֵּן, בֵּין עֹבֵר הַכֶּתֶם בֵּין לֹא עֹבֵר, מִטְּבִילוֹ וְטְהוֹר: שְׁאִם לֹא עֹבֵר כָּלָל, הֲרִי הוּא צָבַע; וְאִם עֹבֵר אוֹ כָּהָה, הֲרִי זֶה כֶּתֶם, וּמֵאַחֵר שֶׁעָבְרוּ עָלָיו הַסְּמָמִין, כָּבֵר בְּטַל אֶף עַל פִּי שֶׁרְשׁוּמוֹ נִכָּר. וְאַפְּלוֹ כֶּתֶם שְׁלֹדֶם נִדּוֹת וְדֹאֵי כִּיּוֹן שֶׁהַעֲבִיר עָלָיו שְׁבַעַת הַסְּמָמִין, בְּטָלוֹ; וּמִטְּבִילוֹ, וְעוֹשָׂה עַל גִּבּוֹ טְהוֹרֹת.

טו. בֶּגֶד שֶׁאֵבֵד בּוֹ הַכֶּתֶם מַעֲבִיר עַל כָּל הַבֶּגֶד שְׁבַעַה סְמָמִין, וּמִבְטָלוֹ. אֲבָדָה בּוֹ שִׁכְבַּת זָרַע אִם הָיָה חֹדֶשׁ, בּוֹדֶקוֹ בְּמַחֲט; וְאִם הָיָה שָׁחוּק, בּוֹדֶקוֹ בַּחֲמָה.

טז. בֶּגֶד שֶׁהָיָה עָלָיו כֶּתֶם, וְהַטְּבִילוֹ וְעָשָׂה עַל גִּבּוֹ טְהוֹרוֹת, וְאַחֵר כֵּן הַעֲבִיר עַל הַכֶּתֶם שְׁבַעַת הַסְּמָמִין, וְלֹא עֹבֵר הֲרִי זֶה צָבַע, וְהַטְּהָרוֹת שֶׁעָשָׂה טְהוֹרוֹת; וְאֵינוֹ צָרִיךְ לְהַטְּבִילוֹ, פַּעַם אַחֶרֶת. וְאִם עֹבֵר הַכֶּתֶם, אוֹ כָּהָה עֵינֹו הֲרִי זֶה כֶּתֶם, וְהַטְּהָרוֹת טְמֵאוֹת, שֶׁהֲרִי הַקֶּפִּיד עַל הַכֶּתֶם, לְהַסִּירוֹ; וְצָרִיךְ לְהַטְּבִילוֹ פַּעַם אַחֶרֶת, לְטְהָרוֹ.

יז. כֶּתֶם שֶׁהַעֲבִיר עָלָיו שִׁשָּׁה סְמָמִין, וְלֹא עֹבֵר, וְאַחֵר כֵּן הַעֲבִיר עָלָיו צִפּוֹן, וְעֹבֵר הֲרִי הַטְּהָרוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ עַל גִּבּוֹ טְמֵאוֹת, אֶף עַל פִּי שֶׁהַצִּפּוֹן מַעֲבִיר הַצָּבַע: הוּאִיל וְלֹא הַעֲבִיר שְׁבַעַת הַסְּמָמִין, הֲרִי זֶה בְּחִזְקַת כֶּתֶם; וְשִׁמָּא אֵלּוּ הַעֲבִיר הַשְּׁבִיעִי, הָיָה עוֹבֵר.

יח. הַעֲבִיר עָלָיו שְׁבַעַה סְמָמִין, וְלֹא עֹבֵר, וְחִזָּר וְהַעֲבִירִן פַּעַם שְׁנִיָּה, וְעֹבֵר כָּל הַטְּהָרוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ עַל גִּבּוֹ תִּכְבֶּסֶת רִאשׁוֹנָה לְשֵׁנִיָּה, טְהוֹרוֹת; וְכָל הַטְּהָרוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ עַל גִּבּוֹ אַחֵר תִּכְבֶּסֶת שְׁנִיָּה, טְמֵאוֹת: הוּאִיל וְגִלָּה דַּעְתּוֹ שֶׁהוּא מְקַפִּיד עָלָיו, וְרוֹצֶה לְהוֹצִיא רְשׁוּמוֹ הֲרִי זֶה טְמֵא, עַד שֶׁיִּבְטָלוֹ וְיִטְבִּילוֹ.

יט. כָּבֵר בְּאַרְנוֹ בַּהֲלָכוֹת אֶסוּרֵי בִיאָה, שְׁבַעַה הַסְּמָמִין שֶׁמַּעֲבִירִין עַל הַכֶּתֶם מֵהָ הֵן, וְהֵיאֵךְ מַעֲבִירִין אוֹתָן.

כ. הָאִשָּׁה שֶׁמָּתָה, וַיֵּצֵא מִמֶּנָּה דָם מִטְּמֵא מְשׁוּם כֶּתֶם, כָּדָם הַנִּדָּה: שֶׁהַמְקוֹר, מְקוּמוֹ טְמֵא. אֶף עַל פִּי שֶׁיֵּצֵא הַדָּם אַחֵר

שְׁמִתָּהּ, וַיֵּאֵן כָּאֵן נָדָה, הוֹאִיל וּמִמָּקוֹם טַיִם אֵץ אֵץ, מְטִימָא טַמְאָת
כְּתָמִים. וְאִם הָיָה בּוֹ רְבִיעִית מְטִימָא בְּאֵהָל, וּמְטִימָא מְשׁוּם כְּתָם.